

УКРАЇНА і ДОНБАС

Стаття від 29 червня 2014 року

«Добрий» мир для України матиме поганий вигляд, і невідомо, чи захоче молода держава з нього починати нове життя.

Звичайно, солом'яна згода краща за добру сварку, а щоб закінчити велику сварку добрим миром, треба пролити дуже багато крові – і своєї, і чужої – та мати велику перевагу в силах. Якби Україна мала справу лише зі зрадниками-колорадами з 20 % фанатиків та ідіотів совкового типу з Донбасу, то можна було б дозволити собі розкіш доброго миру.

Але Україна воює з Росією, а європейська країна Австрія (історична батьківщина Гітлера), мабуть, ввібрала в себе в 1938 році логіку капітулянтства і угодицтва, а в 1945 – надмірного лицемірства і прислужництва новим переможцям, здатна тільки на те, щоб розв'язати руки агресору. І все це заради балончика газку зі знижкою з «Південного потоку». Добре, що Гітлер не мав нафти, бо фашизм, мабуть, міг би тоді перемогти. Минуло 70 років, і заради нового агресора – Росії – Австрія пропонує зробити виняток – *«хто видобуває, той хай і транспортує»*. Добре ж перемир'я, якщо українська армія чесно перестає довбати колорадів, а вони збивають її гелікоптери та підривають залізничні колії! А ми, пташечки, заспівали про мир. Тим часом путінські кішечки збираються Україну з краечку потихеньку доїдати. Легко відкликати вже не потрібний дозвіл з розгорнутими прапорами та всією російською армією входити на українську територію. Для Ради Федерації всі ці папірці – хвилинна річ. Там же засідають роботи.

Ми розуміємо, що ельцинівський час був дивом, боязкою спробою олюднити величезну, відсталу, злісну країну. Ми розуміємо, що далі наш асортимент правлячих хунт, диктатур і автократій складатиметься зі злодіїв (які миліші, ніж крово-

Валерія Новодворська
російська правозахисниця
(17.05.1950—12.07.2014)

пивці) і кровопивців. Ау, де наші милі злодії? У США готовий для вас гаманець: не буде подальших санкцій, а як Крим віддасте, то й зовсім їх скасують. Завжди є вибір: гаманець або життя. Навіщо вам життя українських хлопців та дівчат? Повертайтеся до гаманця, грабуйте свою країну – цьому трупу вже байдуже. Він дав вам кошти на Олімпіаду? Зговірливий покійник. А Україна жива, їй боляче, і взяти з неї нема чого, останній золотий батон пранкер Вован обіцяв останньому диктатору Європи Лукашенку подарувати.

Втім нинішні чекісти такі ж садисти, як і колишні. Ті, захопивши романівський гаманець і романівські палаци, не задовольнилися цим, а стали різати і душити, будуючи своє вигадане царство.

Поганий мир для України може виглядати так: Донбас буде найсильнішим гальмом на шляху реформ, колоради будуть лякати НАТО своїми пиками та російськими прапорами так, що всупереч усім референдумам (а референдум тепер дасть хороший результат – Путін постарався) НАТО побоїться взяти до себе Україну. Ця організація боязка, Росією залякана, самі знає. Донбас мітингуватиме на користь Росії, похвалятиметься тим, що вони вбивали українців, відмежовуватиметься від своєї країни. Отримавши амністію, колоради оберуть у мери, губернатори та в депутати Ради своїх улюблених бойовиків, а Губарева і Пономарьова – в першу чергу. Будуть пограбування ночами, бо бандюки, що вирвалися на оперативний простір, ні в шахти, ні в автосервіс працювати не підуть. Колоради вимагатимуть російських шкіл, щоб ненависна їм українська мова зовсім не звучала і навіть діти її не вчили.

Словом, все буде так, як за умов поганого миру в Німеччині до середини 50-х років. Його добре вивчати по Генріху Беллю («Будинок без господаря» та «Очима клоуна»). Вдови солдатів і офіцерів Вермахту отримують пенсію за працю їхніх чоловіків на полях Європи на благо Фатерланда, вчителі розповідають дітям, що нацизм був не такий уже й страшний, як кажуть американці, а різні посібники нацистів видають себе за антифашистів і примазуються до пам'яті **Анни Франк**. При цьому Німеччину надійно тримала англо-американська окупаційна армія, а план Маршалла підгодував німців.

Найважча Громадянська війна між Північчю і Півднем США закінчилася через чотири роки в 1865-му теж поганим миром. Мешканців Півночі

пограбували податками, довели до голоду, а жителі Півдня у відповідь на конфіскації та позбавлення прав організували Ку-клукс-клан, вбивали негрів, які намагалися голосувати, і вважали себе окупованою країною. Як поєднати в одній державі шанувальників **Маргарет Мітчелл** («Віднесені вітром») та шанувальників **Гарріет Бічер-Стоу** («Хатина дядька Тома»)?

А Майдан та колоради сумісні лише в рамках Кримінального кодексу: патріоти йдуть до Ради, за колорадську стрічку дають рік в'язниці, а за російський прапор – не менше п'яти років, це вже державна зрада.

Добрий мир добренькій Європі не сподобається, бо укладають його тоді, коли ворог уже не може підвести голови. А не може тому, що голову вже відірвали. Таким миром був римсько-карфагенський після Третьої Пунічної війни. Карфагеняни були знищені – всі, крім проданих у рабство. Місто зруйноване і спалене, селитися на згарищі заборонили, територію засіяли сіллю, щоб на ній нічого не росло, і ще тричі провели плугом борозну – на знак прокляття. Я не говорю, що Росія варта такої долі, але Україна може такий фінал їй забезпечити, особливо за наявності в Європі ОБСЄ, яка неодмінно заступається за «бідне мирне населення Донбасу» з ПЗРК у руках.

Добрим миром був іспанський, пам'ятником якому став величезний хрест у Долині Загиблих, схожий на гігантський меч, застромлений у землю. Фаланга Франко (не без допомоги гітлерівських літаків) перемогла комуністичну Республіку настільки надійно, що й сьогодні в Іспанії комуністи – це штучний товар і ніхто не сміє демонтувати в цій долині могилу Франка. Фашизм спустили на гальмах, **Франсиско Франко** обдурив Гітлера, не вступивши у війну на його боці, не знищивши своїх євреїв, а навіть давши притулок європейським. Потім **Хуан Карлос** взагалі ввів демократію.

На що вистачить Україні сил? Ми готові до спокути. Боюся, що Путін доведе ситуацію до «доброго миру», коли ослаблена, голодна, роздягнена Росія на колінах проситиме в Україні шматочок хліба з салом. Що ж, якщо це єдина ціна за мир та за повернення Україні Криму, хай буде так. ■

<https://uapress.info/ru/news/print/29447>

Переклад з російської
Євгенія Рябченко